

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af nordisk overenskomst om gensidig bistand i nødstilfælde i forbindelse med strålingsulykker.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tillæg A. sp. 967, fremsættelsen i tidenden sp. 3145).

Sagen sattes til forhandling.

Waldemar Laursen: Det er vel mindre end et par år siden, folketinget vedtog forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i 1960 vedtagne konvention om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling. Denne konvention tog i særdeleshed sigte på den inden for den industrielle produktion øgede anvendelse af isotoper, et af atomkraftens biprodukter, og apparater med ioniserende stråling og angik forebyggende foranstaltninger imod eventuel strålingsfare og dennes borteliminering ved forskriftsmæssige beskyttelsesforanstaltninger. Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af en nordisk overenskomst i forbindelse med strålingsulykker har et videre sigte, idet det her drejer sig om bistand i forbindelse med strålingsulykker, d. v. s. når ulykken er sket.

Overenskomsten er blevet til på initiativ af Den internationale Atomenergi Organisation i Wien, hvis hovedformål i øvrigt er at medvirke til fredelig udnyttelse af atomenergien. Sideordnet hermed arbejder organisationen med problemer angående beskyttelse og foranstaltninger mod radioaktiv stråling, på hvilket område den har stor erfaring og viden. Derfor er det naturligt, at det er denne organisation, der har taget initiativet til overenskomstens udarbejdelse og samtidig valgt det nordiske område og

dermed de nordiske lande som den gruppe, der først indgår en overenskomst af en sådan art. Overenskomsten betyder da også en videre udbygning af det nordiske samarbejde, som er tilvejebragt angående den fredelige udnyttelse af atomenergien.

Overenskomsten tager sigte på gensidig hjælp parterne imellem i tilfælde af, at en ulykke skulle ske på det nukleare område og den er af et sådant omfang, at bistand anses for nødvendig, fordi der er fare for radioaktiv udstråling. Nu skal man vel passe på ikke at overdimensionere faren for, at sådanne ulykker kan opstå. Sikkerhedsforanstaltningerne ved vore atomkraftværker m. v. er så effektive, at mulighederne for nukleare ulykker er ret begrænsede, ja, man kan vel sige overmåde minimale. Alligevel kan man ikke se bort fra, at en ulykke kan ske, hvorfor det er af betydning i påkommende tilfælde, at de nødvendige hjælpeforanstaltninger kan iværksættes og vel at mærke iværksættes så hurtigt som muligt uden forudgående forhandlinger og i et omfang, der er tilstrækkeligt til om muligt at begrænse ulykkens omfang. Det er også dette, det foreliggende forslag om gensidig bistand de nordiske lande imellem i tilfælde af strålingsulykker tager sigte på. Der er i overenskomsten fastsat betingelser og vilkår, under hvilke Den internationale Atomenergi Organisation eller et af de kontraherende nordiske lande på anmodning gensidig kan og bør yde bistand, hvis ulykkestilfælde med fare for ioniserende stråling skulle indtræffe.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på overenskomstens bestemmelser angående fordeling af udgifterne i forbindelse med bistandsydelse, erstatningsansvar i tilfælde af opstået skade på det bistandsydende lands materiale, eller i værste tilfælde om der bliver tale om tab af menneskeliv. Alle disse problemer indeholder overenskomsten klare bestemmelser om, ligesom den også indeholder bestemmelser om eventuel tilbagebetaling fra overenskomsten og i et tillæg peger på myndigheder, der af parterne er bemyndiget til at modtage begæring om tilbud og bistand i tilfælde af, at ønsker herom fremsættes.

Overenskomsten er for Danmarks vedkommende undertegnet under forbehold af ratifikation, og jeg kan på mit partis vegne